

РЕШЕНИЕ

№ 3980

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1976** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. касационна жалба, против Решение от 15.01.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 20^{-ти} състав, постановено по НАХД № 4780/2012 г. С решението е отменено издаденото от директора на Дирекция „ИТ – С.” Наказателно постановление № 22-2203607/04.11.2011 г., с което на [фирма], като работодател е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лева, на основание чл. 414, ал. 3 КТ, за нарушаване разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от същия кодекс – неизпращане до съответната ТД на НАП на уведомление в 3-дневен срок, за сключен с И. А. К. трудов договор.

Недоволен от решението касаторът твърди неправилно прилагане от страна на въззивния съд, на нормата на чл. 28 ЗАНН, като счита, че е специалната – на чл. 415в КТ изключва приложението на общата. Искането е за отмяна на решението, респ. за потвърждаване на НП.В съдебното заседание пред настоящата инстанция касаторът, посредством юрисконсулт поддържа жалбата.

Ответникът оспорва касационната жалба и представя писмена защита. Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на

жалбата и счита, че решението следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

От доказателствата, събрани и проверени в производството пред въззивния съд е установено по несъмнен начин, че за процесния трудов договор не е било изпратено до съответната ТД на НАП уведомление в 3-дневен срок, така както повелява нормата на чл. 62, ал. 3, предл. първо КТ. Въззивният съд, след като е проверил фактите, изложени в АУАН и в НП е приел, че макар юридическото лице да е осъществило от обективна страна състава на административното нарушение, по смисъла на чл. 414, ал. 3 КТ, свързано с неспазване на 3-дневния срок, определен в чл. 62, ал. 3 от същия кодекс, са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила и случаят е маловажен, предвид чл. 28 ЗАНН.

К. съд изцяло споделя, като законосъобразни и правилни мотивите на районния съд, с изключение на тези за наличието на основания, процесният случай на административно нарушение да бъде приет за маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Действително, както в акта, така и в НП не е посочена дата на извършване на нарушението. Освен това липсва ясно и точно формулиране на административнонаказателно обвинение, така както предписва разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Наказващият административен орган само се е позовал и е възпроизвел съдържанието на постъпила в Инспекцията справка от ТД на НАП – С., в която било отразено, че „не е спазен тридневният срок за деклариране”. Тези съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила представляват достатъчно основание за отмяна на НП.

Неправилно е решението на въззивния съд в частта, относно квалифициране на процесния случай като маловажен, предвид чл. 28 ЗАНН. Установените факти обосновават по принцип приложението на привилегирания състав на чл. 415в КТ, а не на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. В този смисъл е и ТР № 3/10.05.2011г. по т.д. № 7/2010 на О. на ВАС, според което специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно административно нарушение”, по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Съгласно цитираното тълкувателно решение, в тези случаи не е предвидено освобождаване изцяло от административнонаказателна отговорност, а налагане на същото по вид административно наказание – парична санкция, но в по-нисък размер.

Решението, като краен резултат е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.01.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 20^{-ти}

състав, по НАХД № 4780/2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.